

esse qđ subsistere: ita nō erant dicende tres sube: vt nō dicunt tres essentie: quēadmodū quia hē deo esse qđ sape: sicut nō tres essentias: ita nec tres sapiētias dicim⁹. Sic em̄ qđ hī illi ē deū eē qđ ē eē: tā tres essentias q̄ tres deos dici fas nō est. Si aut̄ aliud est deo esse aliud subsistere: sicut aliud deo eē: aliud patrem eē vel dñm eē: qđ em̄ est ad se dici: pat̄ aut̄ ad filiū: r dñs ad seruientem creaturā dicitur: relatiue ḡ subsistit: sic relatiue gignit: r relatiue dñat. Ita iā substantia nō erit substantia: quia relatiuū erit. Sicut em̄ ab eo qđ est eē appellat̄ essentia: ita ab eo qđ est subsistere substantiā dicimus. Absurdū est autem vt substantia relatiue dicatur. Om̄is em̄ res ad seipam: subsistit quātomagis deus. Si tñ dignū est: vt deus dicat̄ subsistere.

De substantia r essentia.

La. V

His em̄ rebus recte intelligit̄: in quibus subiectis: sunt ea que in aliquo subiecto esse dicunt̄: sicut color aut forma in corpore. Corpus enī subsistit: et ideo substantia est. Illa vero in subsistente atq; subiecto corpore: que nō substantie sunt: sed in substantia: r ideo si eē desinat: vel ille color: vel illa forma: nō adimūt corpori esse corpus: q; nō hoc ei est esse: qđ illā vel illam formā colorem ve retinere. Res vero mutabiles neq; simplices pprie dicunt̄ substantie. Deus aut̄ si subsistit vt substantia pprie dici possit: inest in eo aliquid tanq; in subiecto: r nō est simplex: cui hoc sit esse qđ illi est: r qđ qđ aliud de illo ad illud dicit̄: sicut magnus: om̄ipotēs: bon⁹: r si quid h̄mōi de deo nō in cōgrue dicit̄: nefas ē aut̄ dicere vt subsistat: r subsistat deus bonitati sue: atq; illa bonitas nō substantia sit vel potius essentia: neq; ipse de⁹ sit bonitas sua: s̄ in illo sit tanq; in subiecto. Nū manifestū est deū abusiue substantiam vocari: vt noīe ysiratioze intelligat̄ essentia: qđ vere r pprie dicit̄: ita vt fortasse solum deū dici oporteat essentiā. Est em̄ vere solus: qui in cōmutabilis est: idq; nomē suuz famulo suo moysi enūciauit: cū ait: Ego suz qui sum. Et dices ad eos: qui est misit me ad vos. Sed tñ siue essentia dicat̄ qđ pprie dicitur: siue substantia qđ abusiue: vtrūq; ad se dicit̄: nō relatiue ad aliqd. Vñ hoc est de o eē qđ subsistere: r ideo si vna essentia trinitas: vna etiā substantia: fortassis igiḡ cōmodius dicunt̄ tres p̄sone: q̄ tres substantie.

De trib⁹ p̄sonis vni⁹ cēntie.

La. VI

Sd ne vobis videar suffragari: hoc s̄ qđ requiramus. Quā r illi si vellent

sicut dicunt tres subas: tres hypostasēs: possent dicere tres p̄sonas: tria p̄sopa. Illud aut̄ maluerūt qđ forte s̄m lingue sue p̄suetudinē aptius diceret̄. Namq; r in p̄sonis eadē rō est. Nō em̄ aliud est deo esse: aliud p̄sonā esse: sed oīno idē. Nam si esse ad se dicit̄ p̄sona vero relatiue: sic dicamus tres p̄sonas p̄m r filiū: et sp̄sctm̄: quēadmodū dicunt̄ aliq; tres amici: aut tres p̄pini: aut tres vicini q; sint adiuicem nō q; vnusq; eoz sit ad seipm̄. Quapropter quilibet ex eis amicus est duoz ceteroz: aut p̄pinus: aut vicinus: q; hec noīa relatiuam significationem habet. Quid ḡ nō placet vt dicamus p̄m p̄sonam esse filij r sp̄s sancti: aut filiū p̄sonam esse p̄is r sp̄s sancti: aut sp̄ritū sc̄m̄ p̄sonam esse p̄is r filij. Sed neq; p̄sona ita dici alicubi solet: neq; in hac trinitate cū dicimus p̄sonā p̄is: aliud dicim⁹ q̄ substantiam patris. Quo circa vt suba p̄is ipse pater est: non quo pater est sed qđ est: ita r p̄sona patris nō aliud qđ ipse pater est: ad se quippe dicit̄ p̄sona nō ad filiū vel sp̄sctm̄: sicut ad se dicit̄ deus: r magnus r bonus r iustus: r si qđ aliū h̄mōi. Et quēadmodū hoc illi est esse qđ deuz esse qđ magnū qđ bonū esse: ita hoc illi est esse qđ p̄sonam esse. Cur ergo non hec tria simul vnam p̄sonam dicimus: sicut vna essentiam r vnu deum: sed tres dicim⁹ p̄sonas cū tres deos: aut tres essentias non dicamus: nisi qđ volumus vel vnu aliqđ vocabulū seruire huic significationi qua intelligitur trinitas ne oīno taceremus interroganti: quid tres: cum tres esse fateremur. Nam si genus est essentia: species aut̄ substantia siue p̄sona: vt nonnulli sentiunt omitto illud qđ iam dixi: oportere appellare tres essentias: vt appellantur tres substantie: vel p̄sone: sicut appellantur tres equi eadem q; animalia tria cum sit sp̄s equus: animal genus. Neq; em̄ species ibi pluraliter dicta est: r genus singulariter tanq; diceret̄ tres equi vnum animal: sed sicut tres equi speciali nomine: ita tria animalia generali nomine. Si dicunt substantie vel p̄sone nomine non speciem significari: sed aliquid singulare atq; indiuiduum: vt substantia vel p̄sona: non ita dicitur sicut dicitur homo quod commune ē omnibus hominibus. Sed quomodo dicitur hic homo velut abraam: velut ysaac: velut iacob: vel si quis alius qui etiā digito p̄fens demonstrari possit: sic q; illos eadem ratio consequetur. Sicut em̄ dicuntur abraam ysaac r iacob tria indiuidua: ita tres homines r tres anime. Cur ḡ pat̄ r filiū r sp̄sctm̄: si s̄m̄ genus r sp̄m̄ r indiuiduum etiam ista differunt?

Exod. 3